

Nie preferuję sztywnych programów, gdyż nic interesującego z nich nie wynika. Program pracowni jest otwarty, konkretyzuje się w czasie roku akademickiego, w zależności od podjętych przez studentów zamierzeń twórczych, od poziomu ich świadomości artystycznej i zainteresowań. Studenci przychodzą do pracowni z różnym bagażem doświadczeń i wiedzy. W pracowni zgłębiają je, poznając nieznane im dotychczas technologie, aby w konsekwencji tworzyć własne, często zaprzeczając obowiązującym zasadom. Prowadzimy warsztaty z zakresu podstawowych technik tkackich, papieru ręcznie czerpanego, batiku filcu metodą na mokro i sucho... Poznanie różnych metod postępowania z materiałem nie jest jednak obowiązkowym rytuałem, ale elementem poszerzającym wiedzę, pozwalającym rozwinąć swoje możliwości, aby w konsekwencji tworzyć własny język wypowiedzi artystycznej. Podałam kilka haseł pozwalających rozpocząć działanie, aby się nie pogubić w gąszczu możliwości (między innymi – mój materiał, portret inaczej, wielokrotność ...). Zachęcamy studentów do poszukiwania nowatorskich rozwiązań, które pozwalają transformować znane już techniki w zupełnie nowy zaskakujący sposób. Prowokujemy do kwestionowania schematycznego sposobu myślenia o tkaninie. Podejmowane tematy są wynikiem rozmów i dyskusji w pracowni. Student decyduje o rodzaju swoich działań wobec których jest odpowiedzialny. Oczywiście pomagamy mu w wyborach, pełniąc rolę stymulatora jego rozwoju. Różnorodność postaw wymaga indywidualnej pracy z poszczególnymi osobowościami, uwzględniając ich poszukiwania i aktualny stan świadomości artystycznej. Zachęcamy do eksperymentowania, do podejmowania ryzyka. Wynika to z przekonania, iż „porażka” nie jest klęską, ale doświadczeniem odwagi i wyrzeczenia się miłych, lecz jakże złudnych pozorów. Najistotniejszym elementem funkcjonowania pracowni jest realizacja autorskich programów. Dodatkowo można skorzystać z kilku tematów - Recycling Art - Rozrastanie - Małe, mniejsze, najmniejsze - Wobec natury. Ważnym elementem programu są wspólne wyjazdy plenerowe. Pracownia to miejsce, w którym ciągły rozwój i badanie problemu bywa istotniejsze niż końcowy rezultat.

Zalecane lektury

16th Lausanne International Biennial, Textile and Contemporary Art, Cross-Crossings, Lausanne,
Contemporary Textiles : The Fabric of Fine Art, Paperback- 17 Mar, 2008
Black dog publishing, London
Art Textiles of the World, Telos, Sophie Dawson,

„Splendor tkaniny”- katalog z wystawy, Zachęta

„Farbowanie barwnikami naturalnymi”, Weronika Tuszyńska

The Art and Craft of Papermaking, Sophie Dawson
Katalogi i czasopisma o sztuce

Uzyskanie zaliczenia – aktywność w pracowni, droga poszukiwań (proces twórczy) realizacja podjętego zamierzenia twórczego, indywidualny rozwój, kreatywność